

Antonio Fournarakis (?-10/7/1937), Έδρασε στην Αργεντινή, τη Βολιβία και την Ισπανία του 1936

Ο Antonio Fournarakis ήταν αργεντινός ελληνικής καταγωγής αναρχικός ο οποίος συμμετείχε, μεταξύ των άλλων, στο αναρχικό κίνημα της Ισπανίας κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου και της αντίστασης στο φρανκικό φασισμό.

Πριν μπούμε στις όποιες λεπτομέρειες, να σημειώσουμε ότι στα αρχεία του Νησιού Έλις (Ellis Island) των ΗΠΑ, που υπήρξε ο τόπος άφιξης αμέτρητων μεταναστών τη “Γη της Επαγγελίας” αναφέρεται κάποιος Antonio Fournarakis, που εισήλθε ως μετανάστης στις ΗΠΑ στις 19 Σεπτέμβρη του 1919, ηλικίας 39 χρόνων, προερχόμενος από το Καστέλι της Κρήτης. Ωστόσο, δεν είναι γνωστό εάν είναι συγγενής ή όχι του Antonio Fournarakis, που μας ενδιαφέρει στο ιστορικό αυτό σημείωμά μας.

Προφανώς, ο Antonio Fournarakis (ή Fournarakis, ή Fornerakis, ή Furnerakis, όπως επίσης αναφέρεται) δραστηριοποιήθηκε στο αναρχικό κίνημα της Αργεντινής (γίνεται αναφορά μερικές φορές στο άτομό του ως ο “Αργεντινός”), της Βολιβίας και, σύμφωνα με μερικούς, της Βραζιλίας, πριν πάει στη Γαλικία της Ισπανίας. Συγκεκριμένα, αναφέρεται, επίσης, ότι ο Fournarakis δραστηριοποιήθηκε στην American Continental Workers’ Association (ACAT – Αμερικανικός Ηπειρωτικός Εργατικός Σύνδεσμος) μια οργάνωση-ομπρέλα με αναρχοσυνδικαλιστικές τάσεις.

Δεν γνωρίζουμε την ακριβή ημερομηνία της άφιξής του στην Ισπανία. Στη Γαλικία ανέλαβε όχι μόνο τη διεύθυνση της αναρχικής εφημερίδας “Brazo y Cerebro”, αλλά και βοήθησε ενεργά και αποφασιστικά στην ανασυγκρότηση του τοπικού αναρχικού κινήματος σε όλες του τις εκφράσεις, Ελευθεριακά Αθήναια (Ateneos), εργατικές και γυναικείες ομάδες. Ωστόσο στην περιοχή υπήρχαν αρκετές διαφωνίες και προβλήματα μεταξύ των διαφόρων αναρχικών ομάδων, με αποτέλεσμα την μη ικανοποιητική ανάπτυξη της FAI. Ειδικότερα υπήρχαν αρκετές προστριβές μεταξύ των ομάδων της FAI της πρωτεύουσας της περιοχής La Coruña και εκείνων άλλων μικρότερων πόλεων όπως της El Ferrol, κυρίως εξαιτίας της αντίθεσης μερικών μελών της οργάνωσης στη συμμετοχή στις λεγόμενες Επιτροπές Άμυνας, στις οποίες συμμετείχε ο Fournarakis και η ομάδα στην οποία ανήκε.

Υπήρχαν προφανώς αρκετοί αναρχικοί (συμπεριλαμβανομένων και γνωστών στελεχών) που δεν εντυπωσιάζονταν με τη FAI και τη δράση της. Ο Julian Carballo, ένας από τους οργανωτές των Επιτροπών άμυνας στη Γαλικία, είπε ότι η FAI δεν είχε αξιόλογη παρουσία στην περιοχή και αντιμετώπιζε αρκετά προβλήματα ανάπτυξης. Μια επιστολή της Επιτροπής Χερσονήσου της FAI αναφέρεται στον Fournarakis και την ομάδα ότι αποχώρησαν από τη FAI, με την αιτιολογία ότι η παρουσία του ή της ομάδας του στην οργάνωση κρατούσε άλλους έξω από αυτή, αλλά η Επιτροπή Χερσονήσου αναγκάστηκε να δεχθεί ότι η προσδοκόμενη ή υποσχόμενη συμμετοχή στη FAI δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ.

Τον Απρίλη του 1936 έγινε μια περιφερειακή διάσκεψη της FAI (plenum) στη La Coruña, όπου τέθηκαν επί τάπητος όλα αυτά τα προβλήματα και επιτεύχθηκε σύγκληση απόψεων και περισσότερο συντροφικές σχέσεις. Ο Fournarakis ήταν εκπρόσωπος των αναρχικών ομάδων της πόλης El Ferrol στη διάσκεψη αυτή. Ωστόσο, η παρουσία του στη διάσκεψη δεν ήταν αρεστή από τους αναρχικούς της La Coruña κάτι που οδήγησε στην αποχώρηση του Fournarakis από τη FAI. (Αλλά ακόμα και μετά την αποχώρηση υπήρξαν αναρχικοί στην περιοχή που αρνούσαν να ενταχθούν στην οργάνωση).

Την περίοδο του εμφυλίου πολέμου, όμως, ο τότε περιφερειακός γραμματέας της FAI, Jose Gonzalez, αποκατέστησε τις σχέσεις με τον Fournarakis και τον τυπογράφο Antonio Varela με στόχο την ανασυγκρότηση της οργάνωσης στην περιοχή, αλλά η προσπάθεια αυτή υπονομεύτηκε από τη δράση κάποιων “βαλτών” μέσα στην οργάνωση με αποτέλεσμα να μπει η αστυνομία στη στενή παρακολούθηση της ομάδας του Fournarakis καθώς και μιας άλλης αναρχικής ομάδας στην περιοχή του Levante στην οποία δραστηριοποιείτο ο Jaime Baella.

Ο Fournarakis οργάνωσε, πράγματι, την τοπική αντίσταση μετά τον Ιούλη του 1936 εκ μέρους της FAI. Επίσης, ο Fournarakis φέρεται ότι πήρε ενεργό μέρος στην αναρχική εξέγερση του Δεκέμβρη του 1935 στην περιοχή της Γαλικίας.

Ήταν γύρω στα 40 όταν σκοτώθηκε στις 10 Ιούλη 1937 στη La Coruña, μαζί με την Alicia Dorado, όταν η εθνική φρουρά επιτέθηκε στο σπίτι της δεύτερης που λειτουργούσε ως κρησφύγετο και τόπος συναντήσεων. Η Alicia Dorado λειτουργούσε ως σύνδεσμος μεταξύ του Fournarakis και του Πορτογάλου αναρχικού Julio Acebedo Veiga (μέλους της Ομοσπονδίας Εξόριστων Πορτογάλων Αναρχικών – FAPE) στις προσπάθειές τους να ανασυγκροτήσουν τη FAI στην περιοχή. Στο ίδιο σπίτι φέρεται ότι συναντιόνταν ο Fournarakis με την μοδίστρα Pilar Suarez Marantes με την οποία μάλλον είχαν σχέσεις. Από την επίθεση της εθνικής φρουράς στο σπίτι προσπάθησε να διαφύγει ο Julio Acebedo που πήδηξε στην ταράτσα του διπλανού σπιτιού αλλά πυροβολήθηκε από απέναντι μπαλκόνι και σκοτώθηκε. Πριν από το σπίτι της Alicia Dorado, ο Fournarakis κρυβόταν στο σπίτι της Aurora Miguelez Pena Maria και σ' αυτό της Seijas Sanchez.

\* Τα πιο πολλά στοιχεία για το κείμενο αυτό προέρχονται από την μπροσούρα με τίτλο “Anarchism in Galicia” που εξέδωσε πρόσφατα η αγγλική αναρχική βιβλιοθήκη-αρχείο Kate Sharpley Library, και περιέχει κείμενα, αφηγήσεις και άλλα, σε μετάφραση από τα ισπανικά του Paul Sharkey. Σύνθεση κειμένου “Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης”, 3 Σεπτέμβρη 2011.

Related Link: <http://www.katesharpleylibrary.net/wwq0zp>